

»Sjálvt um hann kom úr einum heimi uttan tónleik, so lærði hann skjótt. Og lagasmíð bleiv hansara høvuðshandverk«

Birgar Johannesen

Fá munnu tey vera, sum ikki minnst sangin um »Skúmbananir til Føroya fólk«. Ein táttur, sum Gunnar Hoydal gjørdi. – Ja, tann tátturin hevur fylgt mær síðani, sigur Jógvan Telling

Størsta hittíð

Eftir at Jógvan Telling kom aftur til Føroya arbeiddi hann saman við nógvum tónleikarum her, serliga tá ið hann gav egnar plátur út.

Og summar av plátunum gjørdist rættulig fólkaogn.

Størsta »hittíð« hjá Jógvan Telling er uttan iva »Skiparin lítli«, sum gjøgnum mong ár var at hoyra í hvørjari tí einstu kvøðuljómasending – bæði sunnudag og mikudag.

Sangurin er um piltin, sum spælir við skip í einum hyli og droymir seg burtur í fremmand lond. Oskar Hermansson gjørdi orðini og Jógvan Telling lagið.

Eitt annað av lögum hansara, sum er vorðið fólkaogn, er lagið til sangin hjá Hans Andrias Djurhuus frá 1914 »Meg minnst eina mynd«.

ARNIG@SOSIALURIN.FO

»Skúmbananir«

Orð: Gunnar Hoydal
Lag: Jógvan Telling Joensen

Á nei, á nei: á nei, á nei,
tað bleiv so tungt at lova meir,
á nei, á nei: á nei, á nei,
hvat er at lova til næsta skeið?
Eitt berghol, nei. Ein flogvøll, nei.
Tvær nýggjar ferjur, ein bygdaleið?
Eitt veðhald, nei. Ein grasvøll, nei.
Men nú ein dagin eg fekk eitt prei:
:/: Deo, deo, deeoóoo skúmbananir,
ja, skúmbananir til Føroya Fólk. :/:
Á ja, á ja: á ja, á ja,
nú lýsir aftur, nú vaknar tað,
á ja, á ja: á ja, á ja,
vit síggja aftur ein nýggjan dag.
Vit røra glað og lova tað
at skúma róman úr bløðrubað,
væl ballað inn í fagurt skinn,
sum sól og gull er hetta slag:
:/: Deo, deo, deeoóoo skúmbananir,
ja, skúmbananir til Føroya fólk. :/:
Á ja, á nei: á ja, á nei,
við biðja aftur um annað skeið,
á nei, á ja: á nei, á ja,
vit skulu skúma, vit lova tað.
Vit halda fram við sama lag,
so sum vit gjørdu til denna dag,
tað lyfti helt og heldur enn,
vit skúma allir sum rættir menn.
:/: Deo, deo, deeoóoo skúmbananir,
ja, skúmbananir til Føroya Fólk. :/:

»Skiparin lítli«

Orð: Oskar Hermansson
Lag: Jógvan Telling Joensen

1. Í ánni siglir skipið mitt
við segl og mastrartræi,
flaggið, reytt og blátt og hvítt
:/:hátt í hún eg dragi.:/:
2. Laði í tað áarsand,
eyr og smáar steinar,
sigli út í annað land,
:/:leggi leiðir beinar.:/:
3. Har sum sólin kíkir klett,
kátir fuglar syngja,
baldursbráin prýðir blett,
:/:bláar klokkur ringja.:/:
4. Fara vit so langan veg
at hinum áarbakka,
siglingin hon møðir meg,
:/:tá sólin fer at lækka.:/:
5. Á heimleið gleða allir seg,
eingin maður kúrir,
skipari tað eri eg,
:/:lítli fitti Sjúrdur.:/:
6. Leggi inn á kenda vág,
skipið fyrri teymi,
heima halli høvur á –
:/:berist burt í dreymi.:/:

MYNDIR: FOTOSTUDIO/FINNUR JUSTINUSSEN

– Eg eri ómetaliga spentur at hoyra, hvat onnur fara at fáa burturúr tí, sum eg havi verið við at gera gjøgnum árin, sigur Jógvan Telling